

# »Tæppe 4«

| Panel nr. | Syet til minde om  | Født | Død  |
|-----------|--------------------|------|------|
| 025       | Claus Guglielmetti | 1961 | 1990 |
| 026       | Sibylla            | 1958 | 1991 |
| 027       | Kim                | 1950 | 1990 |
| 028       | Fælles panel       |      |      |
| 029       | Nils Lyksborg      | 1961 | 1990 |
| 030       | Ole Bachmann       | 1947 | 1991 |
| 031       | Carsten            | 1956 | 1991 |
| 032       | Mogens             | 1952 | 1990 |

|     |     |     |
|-----|-----|-----|
| 025 | 026 | 028 |
|     | 027 |     |
| 029 | 030 |     |
| 031 | 032 |     |



“

**Betragtninger ved afsendelsen af et mindetæppe til navneprojektet.**”

Den 25. juni 1990 døde vor ældste søn, Claus Guglielmetti på Hvidovre sygehus.

I løbet af foråret 91 kom Claus' mor i kontakt med navneprojektet, og ideen om at sy et mindetæppe opstod.

Vi var med det samme enige om de fleste af elementerne, der nu indgår i tæppet. Problemet var, hvordan de skulle sammensættes, og ligeledes hvordan de skulle afstemmes efter hinanden.

Elementerne skulle være:

- En stemmegaffel der skulle symbolisere Claus' store evner og kærlighed til musik og sang.
- En skov og nogle bløde bakker der skulle være symbol på Claus' store glæde til naturen.
- En opgående sol som symbol på hans hastigt udviklende karriere inden for udenrigsministeriet og hans udvikling som et meget positivt medmenneske.
- En regnbue, der dels er symbolet på Claus' store glæde ved livet, og dels symbol på hans medvirken til afviklingen af menneskerettighedskonferencen i 1990.
- Første linie af "SE NU STIGER SOLEN AF HAVETS SKØD", en morgensang, han holdt umådeligt meget af, og som blev sunget ved hans bisættelse.

Planlægningen og opbygningen af et sådant mindetæppe er en langvarig, smertelig og samtidig sorgbearbejdende og livsbekræftende fase af ens liv.

Selve udførelsen (syningen) er med den ekspertise, Claus' mor besidder, et kortvarigt antiklimax, som efterlader en form for mæthed og tomhed.

Vi er, efter tæppet er blevet færdigt, flere gange blevet spurgt om, 'hvordan vi kan overlade det til andre.

Svarene er flere:

For det første er tæppet lavet for at kunne indgå i navneprojektet.

For det andet bliver det ikke overladt til andre, men til en ide som med den slagkraft og oplysning, navneprojektet indebærer, måske kan gavne andre mennesker, der lider af AIDS og de sygdomme, der uvilkaarligt følger med.

For det tredje vil det næsten ikke være til at bære at beholde tæppet - ikke sådan at forstå, at vi ønsker at glemme de minder, vi har om Claus - hvordan skulle vi dog kunne det - men vi har så mange gode minder om Claus inden i os, at tæppet med sit meget kraftige symbolsprog måske kunne fordunkle nogle af dem - og det ønsker vi ikke.

Kalundborg, den 25. september 1991

Lillian -

  
Lillian og Hans Jørgen Guglielmetti



Ole Beck Christensen alias Sibylla

21.-6. 1958 ~ 10.-4. 1991

Uddannet dramapædagog ~ arbejdede meget med børneteater og scenografi ~ børn ~ barn af fantasien ~ sine venners ven.

Aktivist i Bøssernes Befrielsesfront ~ medarbejder på Bøssehusets Cabaret på Christiania.

Rejser ~ 12 måneder i Østen ~ Kina ~ Japan ~ Filippinerne ~ Burma og Nepal. Rejste ofte til Tanger ~ Budapest og Prag ~ hvor han boede hos gode venner.

Kort inden Sibyllas bortgang optog filmskaberen Knud Vesterskov en kortfilm om ham.

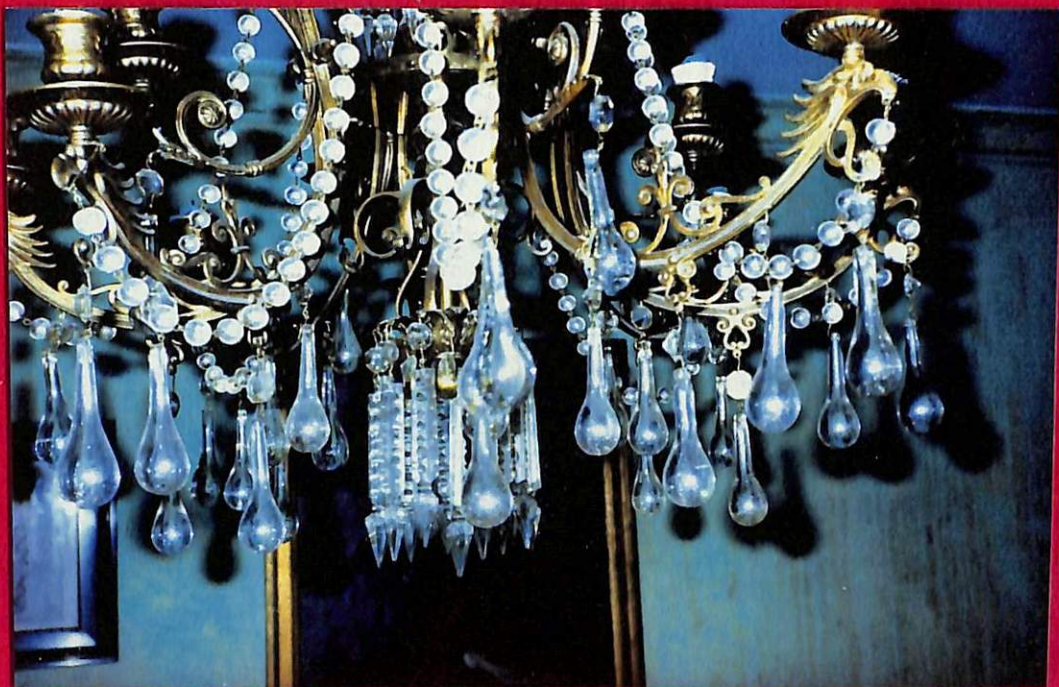
Kun tamme fugle har længsel ~ thi de vilde er fløjet ~  
Sibylla var en vild fugl ~ af Guds nåde ~

ÆRET VÆRE HANS MINDE











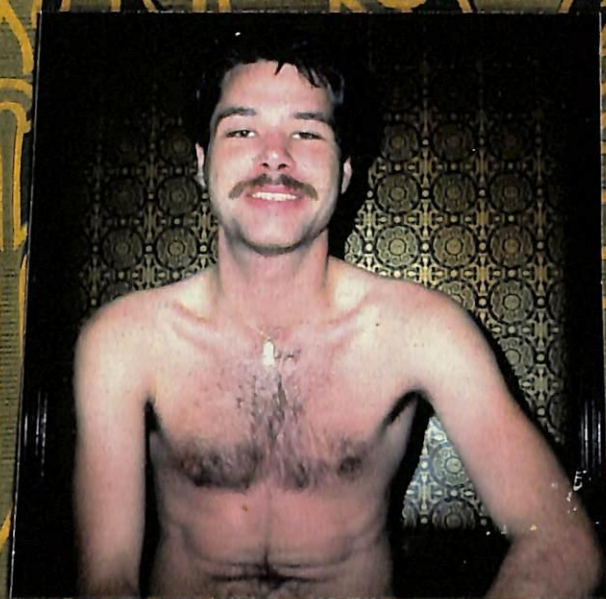
















*På en kirkegård så jeg en sten, der hverken bar ordene Nåde, Fred eller Tak,  
men inskriptionen: Længsel.*

*Den døde gik ud af sit navn og rakte det ind i den blæsende verden.  
hvem er det nu der længes?*

*Blodet er helligt og tilhører Gud.*

*Hvad tilhører os?*

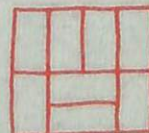
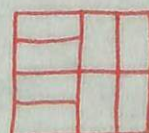
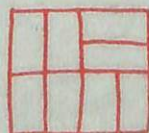
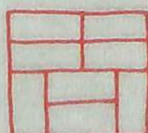
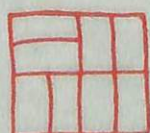
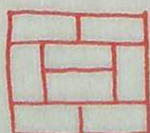
*En frakke, lidt mønter, en ligning, der aldrig går op,  
men regnes igennem igen og igen i denne forseglede indskrift.*

*Søren Ulrik Thomsen*

Fælles med the NAMES PROJECT U.S.A., er ideen med at sy et fælles panel inden i tæppet. Mennesker der ikke har lyst til at sy et individuelt panel kan give deres bidrag til NAVNEPROJEKTET ved at minde et menneskes død af AIDS.

**Fra: Odense Koncerthus  
Helsingør Bibliotek  
Lyngby Statsbibliotek  
Frederiksberg Rådhus**

Steve Rotherforth  
Formand for Navneprojektet



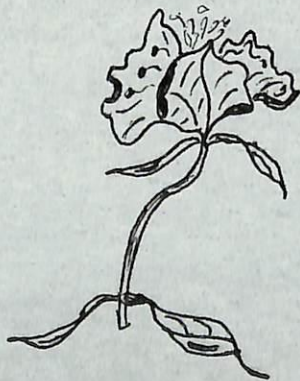


Et lille digt til minde om Olek. 13-1-1961 - 17-11 1990.

1. Jeg ser mod nattehimmelen  
hvor stjernen lyser klar  
du er et sted i vrimlen  
der nu dit hjem du har,  
dit liv på jorden blev så kort  
du gik jo alt for tidligt bort,  
men du er i min tank  
jeg marker hjertet tank.



2. Der er så mange minder  
som jeg kan tænke på  
så hjertet roen finder  
når sorgen går mig på.  
Jeg ser dig for mit indre  
afsted på hesteryg  
du gennem skoven flimre,  
så følte du dig tryk.



3. En blomst du til mig gav  
thi du ku' li' at glæde,  
nu står der blomster på din grav  
vid den jeg ofte græder,  
det hjælper på min smerte  
og bringer ro til mig  
og til mit knuste hjerte  
for ak - jeg savner dig.

4. Et stort projekt af navn  
det er en smuk ide  
jeg håber det vil gavne  
så alle folk kan se,  
at AIDS, det er en sygdom  
der kræver klar besked,  
det gøres ej med fordom,  
men kun med åbenhed.

De kærligste tanker fra  
den mor.



Kiels Lykstenborg. 13-1-1961 - 17-11-1990

September 1991.

Nu er det allerede godt ti minde  
siden Kiels døde fra os, og godt  
1/2 år siden jeg, Kiels mor, begyndte  
på mit mindeteppe til Kiels, det har  
været dejligt at arbejde med tæppet,  
der er kommet så mange minder til  
mig, og om dem har jeg bygget  
mit tæppe.

Så jeg vil beskrive lidt om hvad  
betegnelse det har, som jeg har syet  
Det strikkede i nederste højre hjørne,  
er fra en bluse, som Kiels og jeg, da  
Kiels var 13-14 år, i fællesskab har lavet  
mønstrene, og jeg så har strikket.

Rosen skal symbolisere Kiels glade ved  
blomster, det er en rose jeg har tegnet for mange  
år siden, da Kiels var 3-4 år, og brugt den meget  
på lykønskningkort og sang til gladelige begivenheder,  
og nu skal den følge Kiels, han var så interesseret  
i hvad jeg tegnede og broderede, det er første gang  
jeg har broderet rosen.

Så er der rytteren, ridningen var Kiels store interesse,  
den dyrkede han i mange år og vandt mange præmier  
derfor rosetten fra hans ridklub, som skrev nogle  
præmievord om Kiels, i avisene, om det store  
arbejde han gennem årene lagde i sin klub, det  
varmede og hjalp os meget.





Det "abstrakte" på tæppet er fra Niels' slips, som han havde mange af, i flotte farver og mønstre, det skal samtidig symbolisere den kunst han havde i sit hjærn. De små firkantede silkestykker, er de mange puder han havde i sine møbler.

Det lyseblå stykke med den brede blomst som solen skinner på, er fra Niels' mormor, som sagt elskede Niels blomster, og han kom tit med en blomst når han kom på besøg, hans venner og familie betød meget for ham.

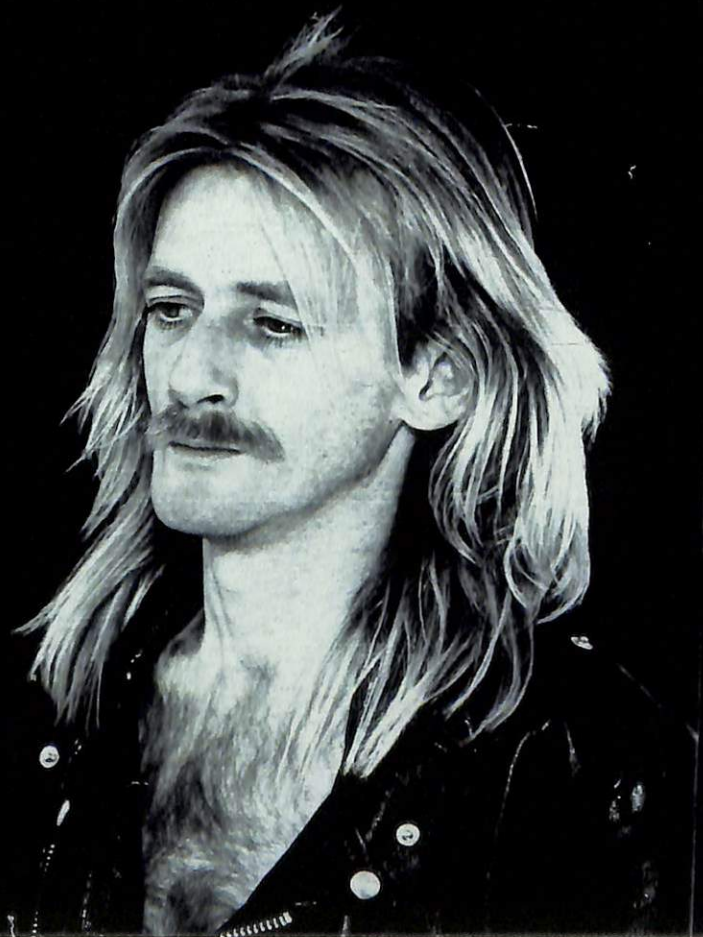
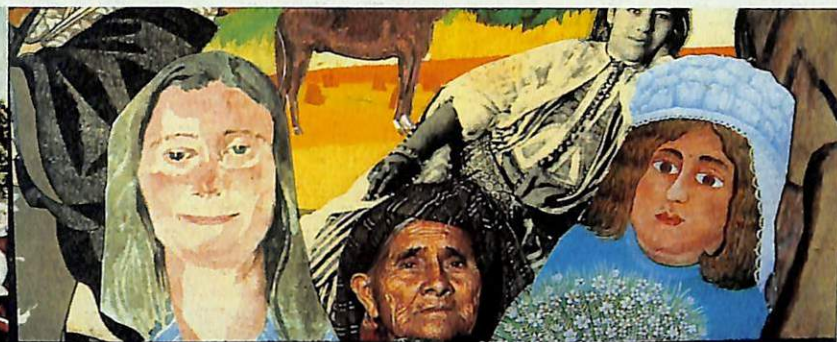
Når jeg tænker på Niels, både som barn og voksen, er kendetegnet hans engagement og aktivitet, han havde altid planer, og tilbød altid sin hjælp, såvel indenfor ridningen, som i forbindelse med sit arbejde og til venner og familie.

Niels elskede livet og havde en utrolig livs-  
vilje. Lige til det sidste, han kunne lide  
fest og glæde, kunne lide at klæde sig i tøj  
af sidste mode. Hanne lide at lave mad og  
kage, have gæster og være gæst, han var altid  
så glad, vi savner ham forferdelig meget,  
og han lever med i vores tanker og hjærter.

Kirsten Lyksborg.



Ole, du har lavet så meget  
til os.... her er et bryllup  
til dig! ♥ Kirsten





## Ole Bachmann

Efter tre hårde år med AIDS i udbrud døde Ole fredeligt den 6. maj 1991. Han tilbragte de sidste par måneder hjemme og havde her for første gang i flere år en længere periode, hvor han dagligt - og med glæde - arbejdede kreativt; han lavede to store, smukke collager, som AIDS-linjen senere anvendte til plakater.

Bisættelsen foregik fra hans og Kirsten Madsens hjem i Toldbodgade. Ved den anledning havde vi fyldt lejligheden med en masse af hans frembringelser. Ole var indtil han blev syg en uhyre produktiv kunstner. Efter Oles død samledes Oles datter, hans bror med familie og de nære venner for at lave et mindetæppe om Ole. Vi havde store problemer med at finde ud af, hvad vi skulle lave, og hvordan det skulle laves; måske fordi Ole selv havde lavet så smukke ting. Vi blev dog enige om, at vi ville lave hans navn og således, at hver enkelt fik et bogstav, der skulle udformes på den måde, vi hver især oplevede Ole og tiden med ham. Vi er meget glade for, at det lykkedes at lave et smukt minde om et smukt menneske.

Ole var uddannet bygningsmaler; samme dag han blev udlært gik han igang med fritidspædagoguddannelsen. I en række år var han ansat på Møllegades Fritidshjem på Nørrebro - og i endnu flere år var han fast vikar og fik på den måde mere tid til at tegne og male. I 80'erne var han i en periode ansat på Per Holst-film; bl.a. var han med til at lave "Pelle Erobreren".

Som nævnt var Ole meget produktiv. Han lavede ikke bare mange ting, men også vidt forskellige ting i vidt forskellige materialer.

Ole tegnede og malede hele sin barndom - og broren gjorde det - og begge kom uden tvivl igang, fordi faren tegnede og malede.

Jeg mødte ham, da han var 24 og var færdig på seminariet. Noget af det, jeg da så fra de tidligere år, var hængte trøjer, hvor forsiden var en stor flot løve eller elefant. Jeg ved det ikke, men jeg forestiller mig, at det er inspiration fra pædagoguddannelsen, men det kan meget vel også være fra nogle piger, han senere mødte, da han som militærnægter var på en Lilleskole. I en artikel, som jeg senere vil komme lidt ind på, nævner han, at disse piger gav ham lyst til at brodere.

Da jeg mødte ham var han igang med at læse Tolkiens bøger og var blevet inspireret til de første stofbilleder. I de følgende år producerede han det ene billede efter det andet.

Om Tolkien-inspirationen siger han i samme artikel: "Mine første kludebilleder blev til, mens jeg læste disse eventyr-bøger. Det var en helt ny verden, der åbnede sig for mig. Og for ikke at ryge lige igennem alle fire bind rationerede jeg mig selv; når jeg kom til et meget smukt sted i bøgerne, stoppede jeg op og omsatte mine oplevelser i stofbilleder."

Sideløbende begyndte han at male med vandfarver på træplader: eventyrlige navneskilte, billeder, billeder i flere planer - og også på låger på skabe - og bakker. Ind imellem trylledejskranse.

Stofbillederne fik tilføjelser af broderi. Han lavede godt nok på et tidspunkt selvkomponerede korstingsbilleder, men det meste var efter naturmetoden; f.eks. hele rygge på cowboyjakker, forstykker på skjorter. Som Ole også siger i artiklen: "Det er utroligt, hvad der kan lade sig gøre med fladsting, franske knuder og kædesting. Det er de eneste, jeg kan." Artiklen/interviewet kom i Søndagsaktuelt i 77 i forbindelse med



at han havde vundet 1. præmie i en pudekonkurrence i "Eva". Artiklen hed: Jeg giver pigerne sylsten tilbage. Han vandt i øvrigt senere et par konkurrencer i Alt for Damerne. "

Hans produktion i denne periode må betegnes som eventyrlig, farvestrålende og dejlig naiv.

Folk var vilde med hans ting. Jeg kan huske, at han holdt den første udstilling på min skole; en masse blev købt til rørende billige priser.

Så kom der en mere naturalistisk periode; tingene skulle ligne og være så nøjagtige som muligt. Han gik f.eks. igang med husene ved Nørrebros Runddel, solbadende folk i Kongens Have... Senere forenklede han billederne - ny-realistisk betegner han det i en brochure til en udstilling på Galleri Måneskin i Admiralsgade i 81 (han holdt vel i alt 8 udstillinger): en sko, et par læderbukser over en stoleryg, en gashane, et håndklæde, snoren til træk og slip.... Det må også være i den periode, hvor han lavede grønsager og frugter i ler, malede det og kom dem ind i plexiglaskasser: et blomkålshoved, tomater osv.

I forlængelse af denne periode malede han i begyndelserne af 80'erne Teglbillederne. Han tog ud i en forladt fabriksdal og fik ideer; det foresvæver mig, at han kendte stedet via Billedstofteateret, som han også i lange perioder var involveret i.

Da han blev syg mistede han gejsten. I de bedre perioder arbejdede han også lidt. F.eks. lavede han de meget smukke collager, som AIDS-LINJEN har uddelt som postkort. De var oprindeligt lavet til en børnebilledbog.

Jeg har fortalt lidt om nogle af hans perioder og frembringelser, men langt fra det hele.

Inden Ole blev syg var han altid igang med et eller andet. Ideerne vältede frem, og entusiastisk gik han igang med et nyt projekt. Når han startede på noget nyt, smittede entusiasmen af på produktet, og det blev dejligt, men i starten var tingene faktisk teknisk ufuldkomne. Jeg tænker f.eks. på hans første stofbilleder, hvor alt blev riet på med sort tråd. At det var teknisk ufuldkomment, bremsede ham ikke. Han havde en utrolig arbejdsevne; det betød jo også, at tingene hele tiden blev tekniske bedre og bedre.

Han sad langt fra isoleret og arbejdede. Han elskede, når der kom mennesker. Han havde ikke spor imod at blive afbrudt i sit arbejde. Når de var gået, røg han lidt mere galar, skruede op for musikken og arbejde til langt ud på natten.

Det skal også nævnes, at når mennesker, han kendte, havde fødselsdag, kom der en lille collage, et gammelt foto hvor der var tilføjet en malet detalje eller noget andet. Når der blev født børn, lavede han en collage-billedbog. Han var utrolig gavmild og betænksom.

Ole var et levende, entusiastisk og sprudlende kreativt menneske, der har sat sig dejlige spor hos mange mennesker - og spor i en stor og dejlig produktion, som vi stadigvæk kan glæde os over.

Jeg har kendt Ole i næsten 20 år. I de første ca. 10 år var vi kærestes og boede sammen de fleste af årene. I de resterende år har vi været nære venner. Ole er det menneske, der på forskellige planer har betydet mest for mig i mit voksne liv. Jeg glæder mig over, at han har levet og beriget mit liv.

Frank Andresen



## TIL MOGENS

DU LIGGER OG SOVER,  
DU ER SÅ ROLIG, ET LILLE SMIL  
ER PÅ DINE LÆBER OG JEG VED  
DET IKKE GØR ONDT LIGE NU.  
DU LIGGER I FOSTERSTILLING,  
FORSIGTIGT AER JEG DIN NØGNE  
ISSE, DIT OVERSKÆG VIBRERE  
SAGTE I DIN ÅNDEN, JEG VISKE  
EVENTYR IND I ØRET PÅ DIG.  
DINE HÆNDER ER SÅ TØRRE OG DU  
ER SÅ MAGER, FORSIGTIGT KYSSER  
JEG DINE FØDDER SOM GAV DET  
DIG LIVET TILBAGE, MEN SNART  
FÅR DU FRED OG JEG VED DET.  
JEG KAN IKKE FJERNE DIN VIRUS  
MEN JEG KAN GIVE DIG HVILE OG  
RO. IND I MELLEM VENDER DU OG  
DREJER DU DIG SOM EN LILLE  
HUND DER ELSKER VANDET  
OMKRING DEN. DU LIGGER I NOGEN  
TID, MEN PÅ ET ELLER ANDEN  
TIDSPUNKT VÅGNEDE DU OP. DU  
BLINKER MED BEGGE ØJNE  
LIGESOM FOR AT SIGE "ALT  
ER GODT, VI ER SAMMEN"...  
ÅHH HVOR JEG ALTSÅ ELSKER  
DET TEKN!!! JEG HJÆLPER DIG  
OP OG SIDDE "JEG SKA' TISSE"  
SIR DU OG BEGYNDER AT GÅ,  
IMENS HENTER JEG ET GLAS  
ISAFKØLET KOGT VAND. DU  
KOMMER TILBAGE OG FÅR ØJE  
PÅ GLASSET "JEG KA' GODT SELV"  
SIR DU, "JA, JA" SVARER JEG,  
"DU VED TIL DIG VIL JEG

BRINGE HELE VERDEN! RENT TILFÆLDIGT SER JEG DIT UR PÅ NATBORDET "LILLE  
MOGENS, JEG SKA' HJEM DESVÆRRE"; .MOGENS, :DU KOMMER IGEN? JEG; . "ALTID MIN  
VEN, ALTID VI KYSSER HINANDEN FARVEL OG JEG KYSSER DIN BRYSTKASSE, JEG  
KA' HØRE DIT HJERTE SLÅ ENNU ROLIGT OG AFSLAPPET, DU ER SÅ SMUK, JEG ER  
SÅ SMUK HER ER FRED ALT ER GODT. INDEN JEG GÅR, SYNGER JEG "YOU TAKE ME  
TO HEAVEN NOT ONLY NUMBER SEVEN" DET VAR SIDSTE GANG JEG OVERHOVEDET  
SÅ DIG, FARVEL MIN ELSKEDE SKAT, PÅ GENSYN, GOD BEDRING, VENT PÅ MIG, HAV  
TÅLMODIGHED, JEG HOLDER FANEN HØJT, DU VIL LEVE VIDERE I MIT HJERTE, MIT  
SYN, I MIT FOLK, MIT LAND, I MIN HORIZONT, I MIN KJÆRLIGHED, HER ER INGEN  
GRÆNSER, ALTID ER DU MIN ENGEL, ALTID REJSER VI, ALTID ER DU INDEN I MIG,  
ALTID FNISER VI, ALTID SVÆVER VI SAMMEN STJERNESKUD IND I LYSET ALLEVEGNE...



## TIL MOGENS

DU LIGGER OG SOVER,  
DU ER SÅ ROLIG, ET LILLE SMIL  
ER PÅ DINE LÆBER OG JEG VED  
DET IKKE GØR ØNDT LIGE NU.  
DU LIGGER I FOSTERSTILLING,  
FORSIGTIGT AER JEG DIN NØGNE  
ISSE, DIT OVERSKÆG VIBRERE  
SAGTE I DIN ÅNDEN, JEG VISKER  
ÆVENTYR IND I ØRET PÅ DIG .  
DINE HÆNDER ER SÅ TØRRE OG DU  
ER SÅ MAGER, FORSIGTIGT KYSSER  
JEG DINE FØDDER SOM GAV DET  
DIG LIVET TILBAGE, MEN SNART  
FÅR DU FRED OG JEG VED DET.  
JEG KAN IKKE FJERNE DIN VIRUS  
MEN JEG KAN GIVE DIG HVILE OG RO  
; IND I MELLEM VENDER DU OG  
DREJER DU DIG SOMEN LILLE HUND  
DER ELSKER VANDET OMKRING DEN.  
DU LIGGER I NOGEN TID, MEN PÅ  
ET ELLER ANDEN TIDSPUNKT VÅG-  
NEDE DU OP: DU BLINKER MED  
BEGGE ØJNE LIGESOM FØR AT SIGE  
" ALT ER GODT , VI ER SAMMEN"  
ÅHH HVOR JEG ALTSÅ ELSKER DET  
TEGN, JEG HJÆLPER DIG OG  
SIDDE " JEG SKA TISSE" SIR DU  
OG BEGYNDER AT GÅ, IMENS HENTER  
JEG ET GLAS ISAFKØLET KØGT VAND  
DU KOMMER TILBAGE OG FÅR ØJE  
PÅ GLASSET " JEG KA GODT SELV"  
SIR DU, "JA, JA " SVARER JEG;  
DU VED TIL DIG VIL JEG BRINGE  
HELE VERDEN RENT TILFÆLDIGT SER JEG DIT UR PÅ NATBORDET  
"LILLE MOGENS , JEG SKA HJEM DESVÆRRE ;. MOGENS ,: DU KOMMER  
IGEN ? JEG;. " ALTID MIN VEN, ALTID VI KYSSER HINANDEN FARVEL  
OG JEG KYSSER DIN BRYSTKASSE JEG KA HØRE DIT HJERTE SLÅ ENNU  
ROLIGT OG AFSLAPPET DU ER SÅ SMUK , JEG ER SÅ SMUK HER ER FRED  
ALT ER GODT, INDEN JEG GÅR, SYNGER JEG " YOU TAKE ME TO HEAVEN  
~~DET ER GODT, INDEN JEG GÅR, SYNGER JEG " YOU TAKE ME TO HEAVEN~~



NOT ONLY NUMBER SEVEN" DET VAR SIDSTE GANG JEG OVERHOVEDET  
SÅ DIG , FARVEL MIN ELSKEDE SKAT , på gensyn , GOD BEDRING  
; VENT PÅ MIG HAV TÅLMODIGHED , JEG HOLDER FANEN HØJT,  
DU VIL LEVE VIDERE I MIT HJERTE , MIT SYN, I MIT FOLK,  
MIT LAND, I MIN HORIZONT, I MIN KJÆRLIGHED, HERER INGEN  
GRÆNSER, ALTID ER DU MIN ENGEL, ALTID REJSER VI , ALTID  
ER DU INDEN I MIG, ALTID FNISER VI , ALTID SVÆVER VI  
SAMMEN STJERNESKUD IND I LYSET ALLEVEGNE.....